

הַלְבוֹת טְמֵאת מֵת פֶּרֶק מִזֹּ

א. אַרְבֶּה שֶׁהִיא בְּאֻמְצַע תְּקֵרַת הַבֵּית, בֵּין שְׁיֵשׁ בָּהּ פּוֹתַח טֶפַח בֵּין שְׁאִין בָּהּ פּוֹתַח טֶפַח, וְהִיתָה טְמֵאָה תַּחַת תְּקֵרַת הַבֵּית כִּנְגֵד אַרְבֶּה טָהוֹר, שֶׁהָרִי הוּא גָלוּי לְאוֹיֹר; וְשָׂאֵר הַבֵּית טָמֵא. הִיתָה הַטְּמֵאָה כִּנְגֵד אַרְבֶּה בְּלֶבֶד, כָּל הַבֵּית טָהוֹר.

ב. הִיתָה מְקֻצֶּת הַטְּמֵאָה תַּחַת הַתְּקָרָה, וּמְקֻצֶּתָה תַּחַת אַרְבֶּה אִם הָיָה בְּאַרְבֶּה פּוֹתַח טֶפַח הַבֵּית כָּלֹו טָמֵא, וּכְנִגֵּד כָּל הָאַרְבֶּה טָמֵא. אִין בָּהּ פּוֹתַח טֶפַח אִם יֵשׁ בְּטְמֵאָה כְּדִי שֶׁתַּחֲלֹק, וְיִמְצָא כְּשֶׁעוֹר תַּחַת הַתְּקָרָה וְכְשֶׁעוֹר תַּחַת הָאַרְבֶּה הַכָּל טָמֵא; וְאִם לֹא הַבֵּית טָמֵא, וּכְנִגֵּד הָאַרְבֶּה טָהוֹר.

ג. הָיָה בְּאַרְבֶּה פּוֹתַח טֶפַח, וְנָתַן אָדָם רִגְלוֹ מִלְמַעְלָה עַל הָאַרְבֶּה נִעְשָׂה הַכָּל אֶהֱל אֶחָד: וּבֵין שֶׁהִיתָה הַטְּמֵאָה תַּחַת הַתְּקָרָה בְּלֶבֶד, אוֹ תַּחַת הָאַרְבֶּה בְּלֶבֶד הַכָּל טָמֵא; וְהָאָדָם שֶׁעֹרֵב אֶת הַטְּמֵאָה טָמֵא, מִפְּנֵי שֶׁנִּעְשָׂה אֶהֱל עַל הַטְּמֵאָה.

ד. אִין בְּאַרְבֶּה פּוֹתַח טֶפַח, וְהִיתָה הַטְּמֵאָה תַּחַת הַתְּקָרָה זֶה שֶׁנָּתַן רִגְלוֹ מִלְמַעְלָה טָהוֹר: שְׁאִין טְמֵאָה יוֹצֵאת לוֹ, בְּפָחוֹת מִטֶּפַח. הִיתָה הַטְּמֵאָה תַּחַת הָאַרְבֶּה אִם טְמֵאָה קִדְמָה אֶת רִגְלוֹ טָמֵא, שֶׁהָרִי הָאֶהֱל עַל הַטְּמֵאָה; וְאִם רִגְלוֹ קִדְמָה אֶת הַטְּמֵאָה טָהוֹר, שֶׁהָרִי רִגְלוֹ מְקֻצֶּת הָאֶהֱל, אִין טְמֵאָה יוֹצֵאת לוֹ.

ה. הָיָה כְּזִית מִן הַמֵּת בְּפִי הָעוֹרֵב, וְהָאֶהֱל עַל גְּבִי אַרְבֶּה עַד שֶׁנִּמְצָא כְּזִית בְּאוֹיֹר אַרְבֶּה אָף עַל פִּי שְׁאִין בָּהּ פּוֹתַח טֶפַח, הַבֵּית טָמֵא.

ו. בֵּית, וְאַרְבֶּה בְּאֻמְצַע תְּקֵרַת הַבֵּית וְעַלְיָה עַל גְּבִיו, וְאַרְבֶּה בְּאֻמְצַע תְּקֵרַת הָעַלְיָה, וְהָאַרְבוֹת מְכוּנוֹת זֹו לְמַעְלָה מִזֹּו בֵּין שְׁיֵשׁ בְּאַרְבוֹת פּוֹתַח טֶפַח בֵּין שְׁאִין בָּהֶן פּוֹתַח טֶפַח, וְטְמֵאָה בְּבֵית כִּנְגֵד הָאַרְבוֹת טָהוֹר; הִיתָה הַטְּמֵאָה כִּנְגֵד אַרְבוֹת, הָרִי הַבֵּית טָהוֹר.

ז. הָיָה בְּאַרְבוֹת פּוֹתַח טֶפַח, וְהַטְּמֵאָה בֵּין תַּחַת תְּקֵרַת הַבֵּית בֵּין כִּנְגֵד אַרְבוֹת, וְנָתַן דָּבָר שֶׁהוּא מְקַבֵּל טְמֵאָה, בֵּין לְמַעְלָה מֵאַרְבַּת הַבֵּית בֵּין לְמַעְלָה מֵאַרְבַּת עַלְיָה הַכָּל טָמֵא, שְׁאִין דָּבָר טָמֵא חוּצָין.

ח. נָתַן דָּבָר שְׁאִינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה עַל אַרְבַּת הַבֵּית הַבֵּית טָמֵא, וְהָעַלְיָה טָהוֹרָה; נָתַנוּ עַל אַרְבַּת הָעַלְיָה הַבֵּית וְהָעַלְיָה טְמֵאִים, וּכְנִגֵּדֹו מִלְמַעְלָה וּלְשָׁמַיִם טָהוֹר.

ט. אִין בְּאַרְבוֹת פּוֹתַח טֶפַח, וְהַטְּמֵאָה תַּחַת תְּקֵרַת הַבֵּית, וְנָתַן בֵּין דָּבָר הַמְקַבֵּל טְמֵאָה וּבֵין דָּבָר שְׁאִין מְקַבֵּל טְמֵאָה, בֵּין עַל אַרְבַּת הַבֵּית בֵּין עַל אַרְבַּת הָעַלְיָה אִין טָמֵא אֶלֶא הַבֵּית: שְׁאִין טְמֵאָה יוֹצֵאת לְעַלְיָה, בְּפָחוֹת מִטֶּפַח.

י. הִיתָה הַטְּמֵאָה כִּנְגֵד אַרְבוֹת, וְנָתַן דָּבָר שֶׁהוּא מְקַבֵּל טְמֵאָה בֵּין לְמַעְלָן בֵּין לְמַטָּן הַבֵּית וְהָעַלְיָה טְמֵאִין, שֶׁהָרִי עֹרֵב אֶת הַטְּמֵאָה. נָתַן דָּבָר שְׁאִינוֹ מְקַבֵּל טְמֵאָה, בֵּין לְמַעְלָן בֵּין לְמַטָּן אִין טָמֵא אֶלֶא הַבֵּית. וְכָל אֵלֹו הַדִּינִין, בַּעֲוֹשָׁה אַרְבֶּה; אֲבָל תְּקָרָה שֶׁנִּפְתְּחָה מֵאֻלִּיָּה שְׁעוֹרָה מְלֹא אֲגִרוֹף, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ.

יא. הַפּוֹחַת אֶת הַמַּעֲזֵבָה, עַד שֶׁעָשָׂה אַרְבֶּה בְּתוֹךְ תְּקֵרַת הַבֵּית, כְּדִי שֶׁתִּכְנַס בָּהּ רִגְלֵ הָעֶרֶשׁ, וְהִיתָה רִגְלֵ הָעֶרֶשׁ סוֹתֶמֶת

את הארבה אם יש בה פותח טפח, וטמאה בבית אף העליה טמאה, שאין כלי המקבל טמאה חוצץ; אין בה פותח טפח העליה טהורה, והרגל שלמטה טמאה ככלים המאהילים. נפחתה מעזבה מאליה שעורה מלוא אגרוף, כמו שבארנו.

יב. ארבה שבתוך תקרת הבית, וקדרה מנחת על הארץ ומכונת כנגד ארבה, שאם תעלה תצא בצמצום מן הארבה, והיתה טמאה תחת הקדרה רצוצה בינה ובין הארץ, או שהיתה הטמאה בתוך הקדרה או על גבה טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת; ואין טמא אלא כנגדה, והבית כלו טהור.

יג. היתה הקדרה גבוהה מן הארץ טפח, וטמאה תחתיה, או תחת תקרת הבית כלו טמא ותחת הקדרה טמא, שהרי הוא אהל. אבל תוך הקדרה, וגבה טהור: שאין כלי חרס מטמא מגבו, והרי אויר הקדרה גלוי לאויר. ואם היה כלי בתוכה, או למעלה על גבה טהור. היתה טמאה בתוכה, או על גבה הבית כלו טהור, שהרי הטמאה כנגד ארבה בלבד.

יד. היתה הקדרה תחת הארבה, והארבה גדולה מן הקדרה, שאם תעלה הקדרה ותצא מהארבה, נמצא בינה ובין שפתי ארבה פותח טפח אף על פי שהקדרה גבוהה טפח, וטמאה בתוכה או על גבה או תחתיה הבית טהור.

טו. היתה הקדרה מנחת בצד אסקפת הבית, שאם תעלה נמצא ממנה פותח טפח לפניו מן המשקוף, והיתה טמאה רצוצה תחתיה, או בתוכה או על גבה טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת.

טז. היתה גבוהה מן הארץ טפח, וטמאה תחתיה או בבית תחתיה והבית, טמא: שהכל אהל אחד. ותוכה וגבה, טהור. היתה הטמאה בתוכה, או על גבה הבית טמא, מפני שהיא נוגעת במשקוף טפח. וכן תחתיה טמא מפני שהטמאה יוצאת לתחתיה מן הבית, שהכל אהל אחד.

יז. לפיכך אם לא היתה נוגעת במשקוף בפותח טפח, או שהיתה בצד המשקוף וטמאה תחתיה אין טמא אלא תחתיה; אבל הבית, טהור.

יח. קורות הבית והעליה שאין עליהם מעזבה, והן מכונות קורה כנגד קורה ואויר כנגד אויר, ובכל קורה מהן פותח טפח וביניהן אויר פותח טפח, וטמאה תחת אחת מהן תחתיה בלבד טמא; היתה הטמאה בין התחתונה לעליונה, בין שתיהן בלבד טמא; היתה הטמאה על גבי העליונה, כנגדה עד לרקיע טמא.

יט. היו הקורות העליונות מכונות כנגד האויר שבין הקורות התחתונות, וטמאה תחת אחת מהן תחת כלן טמא; היתה הטמאה על גבי קורה העליונה, כנגד הטמאה עד לרקיע טמא.

כ. אין בקורות פותח טפח, בין שהיו מכונות זו על גבי זו, ובין שהיו העליונות כנגד אויר התחתונות, והיתה הטמאה תחתיהן או ביניהן או על גביהן טמאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת, ואינה מטמאה אלא כנגדה בלבד: שכל טמאה שאינה תחת פותח טפח ברום טפח, הרי היא פרצוצה.

כא. בית שנסדק גגו וכותליו, ונעשה שני חלקים, והיתה טמאה בחציו החיצון שהפתח בו הפלים שבחציו הפנימי

טְהוּרִין. הִיְתָה הַטְּמֵאָה בְּחֻצֵּי הַפְּנִימִי אִם הָיָה רֹחַב הַסֶּדֶק
בְּחוּט הַמְּשָׁקְלָת, כָּלִים שֶׁבְּחֻצֵּי הַחִיצוֹן טְהוּרִין; וְאִם הָיָה
פְּחוּת מִכָּאן, הָרִי הֵן טְמֵאִין.

כב. אֲכַסְדָּרָה שֶׁנִּסְדָּקָה, וְטְמֵאָה בְּצַד זֶה הַכָּלִים שֶׁבְּצַד הַשְּׁנִי
טְהוּרִין: שֶׁהָרִי הִיא שְׁנֵי אֲהָלִים זֶה בְּצַד זֶה, וְאוֹיֵר בֵּינֵיהֶן שֶׁהָרִי
הַסֶּדֶק בְּכָל הַתְּקָרָה. נָתַן רַגְלוֹ אוֹ קֶנֶה מְלַמְעָלָה עַל הַסֶּדֶק, עָרַב
אֶת הַטְּמֵאָה; נָתַן אֶת הַקֶּנֶה בָּאָרֶץ כִּנְגֹד הַסֶּדֶק, וְאִפְלוּ כָּלִי גְדוֹל
אֵינוֹ מְעָרַב אֶת הַטְּמֵאָה, עַד שִׁיְהִיָּה גְבוּהַ טֶפַח תַּחַת הַסֶּדֶק.

כג. הָיָה אָדָם מְטֹל עַל הָאָרֶץ תַּחַת הַסֶּדֶק, מְעָרַב אֶת הַטְּמֵאָה:
שֶׁאָדָם חָלוּל הוּא; וְהֵצֵד הָעֲלִיּוֹן, הָרִי הוּא כְּאֲהֵל שֵׁישׁ בּוֹ גְבוּהַ
טֶפַח. וְכֵן אִם הָיוּ תַּחַת הַסֶּדֶק כָּלִים מְקַפְּלִין מִנְּחִין עַל הָאָרֶץ
זֶה עַל גִּבֵּי זֶה, וְהָיָה הָעֲלִיּוֹן גְבוּהַ מֵעַל הָאָרֶץ טֶפַח מְעָרַב אֶת
הַטְּמֵאָה; וְכָל הַכָּלִים שֶׁלְמִטָּה מִמֶּנּוּ, הָרִי הֵן כָּלִים שֶׁתַּחַת
הָאֲהֵל.